

§ 75.

Såfremt forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, bortfalder ejendomsskylden endeligt for den pågældende ejendom.

§ 76.

Hvor forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse udviser en nedgang fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, og nedgangen i det væsentlige skyldes, at ejendommens areal er formindsket, eller arealet er steget i værdi, skal den fikserede ejendomsskyld nedsættes endeligt med et til nedgangen i forskelsværdien svarende beløb.

§ 77.

Hvor i andre tilfælde forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse af særlige grunde er gået ned fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, kan der efter derom indgivet andragende af finansministeren tilstås en endelig nedsættelse af den fikserede ejendomsskyld. Som eksempler på nedgang i forskelsværdien af særlige grunde, der kan motivere sådan nedsættelse af ejendomsskylden, skal nævnes væsentlig nedgang af bygningernes værdi som følge af offentlige foranstaltninger eller som følge af, at forudsætningerne for den i ejendommen drevne virksomhed er faldet bort, samt væsentlig nedgang af værdien af træbestanden i skove som følge af brand, storm, svampeangreb og lignende begivenheder.

§ 78.

Såfremt der fra en ejendom udskilles et areal, og en del af ejendommens bygninger eller andre til forskelsværdien hørende bestanddele medfølger, skal vurderingsrådet, når udstykningsvurderingen finder sted, ved denne foretage en særskilt ansættelse af de beløb, hvormed de enkelte lodder indgik i forskelsværdien ved den sidst foretagne vurdering af den tidligere samlede ejendom, og den fikserede ejendomsskyld for denne

fordeles da på de pågældende lodder i samme forhold. Den nævnte særskilte ansættelse kan påklages efter de i afsnit I. G. omhandlede regler.

§ 79.

Stk. 1. Såfremt en ejendom i sin helhed eller samtlige de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have er fritaget for grundskyld til staten i henhold til § 49 eller § 50, skal den fikserede ejendomsskyld til staten ikke erlægges, så længe fritagelsen for grundskyld består.

Stk. 2. Såfremt de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have er delvis fritaget for grundskyld til staten i henhold til § 49 eller § 50 fritages kun for den del af den fikserede ejendomsskyld til staten som svarer til den givne fritagelse for grund, gårdsplads og have.

Stk. 3. Finansministeren kan tilstå hel eller delvis fritagelse for den fikserede ejendomsskyld til staten der påhviler bygninger, der er vurderet som bygninger på fremmed grund, i de tilfælde, hvor de pågældende bygninger ville have været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i stk. 1 eller 2, såfremt de ikke havde været vurderet som bygninger på fremmed grund.

§ 80.

Stk. 1. I tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den fikserede ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

Stk. 2. En ejendom, hvortil der hører frugtplantage på 2 000 m² eller derover, og som i året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til § 2 i lov nr. 189 af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager er fritaget for så stort et beløb af den fikserede ejendomsskyld til staten, som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i 1956.

Stk. 3. En ejendom, der i året 1956 har været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i lovgivningen om byggeri med